28

THESES
ANATOMICO-CHIRURGICÆ, DE CLAVICULÆ FRACTURA.

Quas Deo Juvante, & Præſide M. FRANCISCO-MICHAELE DISDIER, Artium & Chirurgiæ Magiſtro, Collegii antiquo præpoſito, Regiæ Chirurgiæ Academiæ Conſiliario, in Academiâ Picturæ & Sculpturæ ſancti Lucæ Profeſſore Anatomes, &c. *tueri conabitur,* Arnaldus Leger *Verſalienſis, Artium Liberalium Magiſter in almâ Univerſitate Pariſienſi, unus è Reginæ Chirurgis, Theſeos Auctor.*

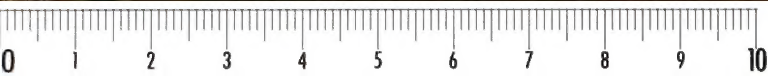
PARISIIS,
IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,
Die 3â. Décembris à ſeſqui-ſecundâ poſt meridiem ad ſeptimam. A. R. S. H. 1768.

PRO ACTU PUBLICO
ET
SOLEMNI COOPTATIONE.

Typis P. Al. le Prieur, Regii Chirurg. Collegii Typographi.

M. DCC. LXVIII.

Ee.

D. O. M.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

DE

CLAVICULÆ FRACTURÂ.

I.

DIGNISSIMUM ſanè Philoſopho ſpectaculum, accurata humani corporis inſpectio. Oſſa, cartilagines, membranæ, nervi, vaſa quælibet, amplam perſcrutationibus materiem præbent. Si cognitis duntaxat partibus ſolidis, non attendat quid virtutis habeant in fluidas, quidquæ-que conferre valeat ad ſingularum ſive incolumitatem ſive reparationem, opus quidem aggredietur, quo ingenii ſagacitatem ac gratiam probabit, ſed undè nulla emerget in commune utilitas.

I I.

Introspicere ſimul & tueri machinam humanam, hoc palmarium : ſuis horret quodam modo difficultatibus labor. Labor autem & voluptas, licet diſſimillimi naturâ, naturali quadam inter ſe connexione juncti ſunt, ut dudùm teſtatus eſt vir apud Romanos prudentiâ ſpectatiſſimus. Ea porrò ſemper extitit Collegii & Academiæ Chirurgiæ mens, hoc etiamnùm viget inſtitutum, ut explanatis omnibus quæ verſantur circa membrorum fabricam, partium quibus aliquid offenſionis accidit, reſtaurationi aut ſaltem curationi pro viribus ſuccurratur.

I I I.

A propoſito itaque non aberrantes, cum obtigerit nobis perpendenda Claviculæ fractura, antequam ad remedia noſtro tempore adhiberi ſolita progrediamur, anatomicam partis expoſitionem in medium proferre juvat.

I V.

Natura firmis ac ſolidis oſſibus humanum corpus inſtruxit, ſtabilivitque, ut undequaque flecti & moveri poſſit. Quod quidem opus eleganti artificio conſtat. Oſſis enim cujuſque extremitas alterius ſinum & capacitatem ſubit. Longum foret enumerare aut deſcribere ſingula. Quapropter ea tantùm attingemus, quæ noſtras poſitiones ſpectant.

V.

Claviculæ, quaſi thoracis claves, binæ ſunt numero, utrinque una, acromio & ſterno interjectæ & articulatæ; in mulieribus ad colli & pectoris venuſtatem ac prominentiam minus incurvatæ, magis vero in viris, ob brachiorum motus promptiores & fortiores, videntur.

V I.

Claviculæ ſubſtantiâ intùs ſpongioſâ donantur. Leviſſi-

mis alioqui tegumentis operiuntur ; undè mirum videri non debet hæc oſſa frequentibus fracturis eſſe obnoxia.

V I I.

Multiplex eſt Clavicularum uſus. Scapulas nimirùm in ſede naturali continent, brachiorum à ſe invicem disjunctioni favent, muſculiſque inſertionem præbent.

V I I I.

Os quodlibet cùm ſuapte naturâ ſit ſubſtantia ſolida ; ubi ſolutionem continuitatis patitur, ibi adeſt fractura, quæ præſertim claviculis, tùm propter partis poſitionem, tùm propter ejuſdem exilitatem, ſæpiſſimè evenit.

I X.

Inter fracturarum Claviculæ cauſas non immerito recenſeri poſſunt inſtrumenti cujuſcumque contundentis impetus, externa corporum gravium violentia, lapſus, ictus, &c.

X.

Cum verò diverſimodè lædi queat aut frangi vel in mediâ parte, vel in extremitatibus, vel in uno duntaxat loco, vel in pluribus, ſeu tranſverſè ſeu obliquè, manifeſtum eſt fracturas modò ſimplices eſſe, modò compoſitas, nonnunquam verò complicatas.

X I.

Adesse fracturam denuntiant tactûs & auditûs organa, aliaque ſigna ſenſibilia ; eamdem plus minus-ve periculi ſecum importare pro variâ læſionis naturâ, non obſcurum eſt.

X I I.

Accidentia autem quæ fracturam Claviculæ concomitantur plurima ſunt, videlicet ex impedita partis functione, dolor & incommodum, inflammatio, febris, pul-

monum offenſio, interclufus arctè ſpiritus, ſanguinis profluvium, nervorum diſtenſio, ſphacelus, aliaque graviſſima ſymptomata.

XIII.

Medio hæremus in opere, ſi expoſitis fracturarum cauſis, naturâ, diagnoſi, prognoſi, ad ipſarum curationem non progrediamur. Tribus porrò mediis præſtari poteſt, ſed hæc non ſemper pro votis diligenti-ve operantis induſtriâ, ſuccedunt. Clavicula quidem facili negotio in ſitum naturalem reponitur, difficiliùs verò ibidem ob frequentes ſeu potiùs indeſinentes brachii motus, continetur. Quibus tandem feliciter peractis, operæ pretium eſt attendere, ut callus quam minimùm deformis videatur. Illa autem Chirurgi cautela, quamvis ad meliorem ſubjecti habitudinem nequaquàm conducens, ſi viris ipſiſmet non ingrata ſit, multò magis arridet mulieribus potiſſimùm eleganti formâ donatis, quæ pectoris venuſtati ſtudent. Res eſt aleæ plena vixque Chirurgi votis & peritiæ reſpondens.

XIV.

Cum Clavicula reducta, è ſede naturali quandòque dimoveatur, excogitata ſubindè ſunt multa inſtrumenta quæ huic malo occurrerent; laudabilis prorsùs eſt inventorum finis, qui nihil aliud profectò intenderunt quàm, ut hominum commodi ac incolumitati conſulerent. Quanto laudabilior clariſſimus inter nos magiſter Brasdor, Auctor thoracis manicati, quo mediante ſcapulæ verſùs poſteriora indeſinenter attrahuntur. Hujus inſtrumenti ſtructuram, uſum, excellentiam, reſponſionibus magis quàm ſcriptis dilucidabimus.

XV.

Illius autem inſtrumenti defectu faſciam ſimplicem ſuffeciſſe, innumeris comprobatur obſervationibus. Itaque haud abſ re erit eam in talibus proponere. In ſitu opportuno collocetur æger, adhibeaturque primò faſciatio gallicè *huit de chiffre* dicta, quâ mediante uterque humerus alternatìm firmiter contineatur verſùs poſteriora, dehinc apparatu appoſito, inſtituatur deligatio *ſpica* nuncupata, brachiumque mantilis ope accuratè involvatur.

X V I.

CONTENTA ſolidè Claviculâ, accidentia, remediis quæ vulgò in oſſium fracturis adhiberi ſolent, habitâ morbi naturæ, ægrotantiſque temperamenti ac ætatis ratione, facilè arceantur.

FINIS.